

Nederl.-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

Redactie-adres : Hofwijckstraat 17, Den Haag

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

J. C. VAN KEPPEL

Interessante groeivormen bij vetplanten

VIII

Echeveria gibbiflora var. *metallica* cv. 'monstruosa'

Zodra men zich enige kennis omtrent een bepaald geslacht tracht eigen te maken, komt men tot de ontdekking dat sommige namen der soorten en variëteiten veelal op een foutieve overlevering berusten. Vraag aan succulentenliefhebbers welke plant met de naam *Echeveria gibbiflora* var. *metallica*, bedoeld wordt en tien tegen één zullen zij de verkeerde plant noemen.

Hoe dergelijke misverstanden ontstaan is zelden meer na te gaan, hoe ze uit de (succulenten) wereld te helpen, lijkt een schier onbegonnen en hopeloos werk. Toch willen wij een bescheiden poging wagen. De plant in kwestie wordt nl. vrij algemeen gekweekt en is gemakkelijk van stekken, die rijkelijk op afgesneden planten en zelfs in de uitgebloeide bloeiwijzen ontstaan, te vermeerderen. Het is naar onze mening een hybride, gezien de onvolkomen ontwikkeling der meeldraden, die geen helmknoppen met rijp stuifmeel ontwikkelen. Kijk uw bloeiende „*metallica*” er maar eens op na! Naar alle waarschijnlijkheid heeft *Echeveria gibbiflora* wel een werkzaam aandeel in het ontstaan van deze hybride gehad, gezien de habitus die veel met *Echeveria gibbiflora* gemeen heeft.

Is *Echeveria gibbiflora* var. *metallica* dan niet bij ons in cultuur?

Inderdaad, maar ook al weer onder een andere naam nl. *Echeveria „rosea”*, een naam die weer niet verward moet worden met *Echeveria rosea* Lindl., want dat is een plant die dermate afwijkt van de overige *Echeveria*'s dat Lemaire voor deze plant een apart geslacht opstelde en haar *Courantia echeverioides* noemde.

Baker geeft in Saunders Ref. Bot. 1869 een duidelijke kleurenafbeelding met beschrijving van *Echeveria gibbiflora* var. *metallica* en aan de zijnen van buiten rood, van binnen geelachtig en bevinden zich aan een

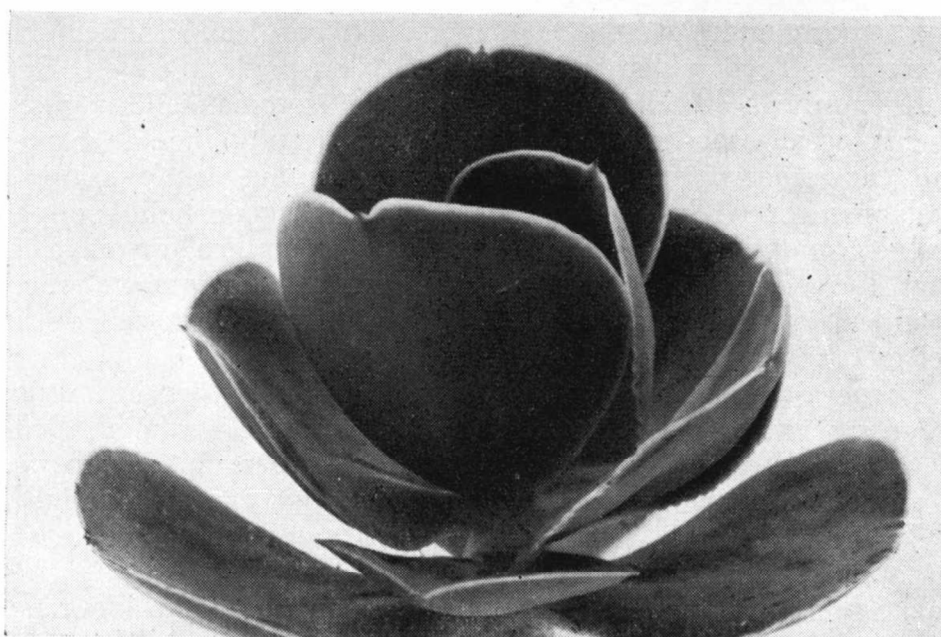

Echeveria gibbiflora cv. 'monstruosa'

foto: De Klark

50—60 cm lange, sterk naar alle zijden losvertakte bloeiwijze. De hiervoor genoemde hybride heeft meestal een compacte bloeiwijze, zodat de bloemen schijnbaar op de hoofdas op zeer korte zijarmen geplaatst staan. De normale bloeitijd valt voor beide planten in onze herfst of winter.

De hier afgebeelde afwijkende vorm is, voor zover ons bekend, nog nooit beschreven. De stengel is bandvormig vergroeid, maar aan de top

Echeveria gibbiflora var. *metallica* (Lem.) Bak. foto: De Klark

bevindt zich geen kam, zoals bij een cristaat, maar een abnormale hoeveelheid groeikoppen, zodat wij deze afwijking dan ook als een proliferatie kunnen beschouwen. De bladeren blijven, zoals dit bij dergelijke afwijkingen meestal het geval is, veel kleiner dan van de normale plant. hand hiervan is het niet zo moeilijk om vast te stellen dat *Echeveria „rosea”* hort. een plant is die volkomen aan deze duidelijke beschrijving beantwoordt.

De plant vormt een stam met een rozet van 12–20 bladeren aan de top, die vrij groot, 13–30 cm lang en 7–14 cm breed worden.

De kleur der bladeren is bronsrood, metaalachtig glanzend, sterk berijpt, de top der bladeren is sterk afgerond, veelal hartvormig, soms enigszins gegolfd, met scherpe spits. De omgekeerd ei-vormige bladeren zijn afgezet met een fijn wit, soms roodachtig verkleurend randje. De bloemen

Echeveria gibbiflora var. *metallica* en haar monstruouse vorm moeten beslist onder glas worden gekweekt daar de fraaie waslaag teveel van de regen te lijden heeft. De plant is trouwens nogal gevoelig, zodat ook in de kas voorzichtigheid geboden is, vooral in koude en vochtige perioden. In de winter verlangen zij een iets hogere temperatuur dan de meeste andere *Echeveria*'s, ± 10 –15 graden C. Bij voldoende warmte kan men midden in de winter van de bloei van de normale vorm genieten.

Echeveria gibbiflora var. *carunculata* hort., een monstruouse vorm met blaasachtige woekeringen op de bladeren, wordt t.z.t. in een apart artikelje behandeld. Een goede gekleurde afbeelding van *Echeveria gibbiflora* var. *metallica* vindt men in „Vetpanten” door A. J. van Laren. (Verkade's album 1932).

Uit andere tijdschriften

Op de omslag van Kakteen und andere Sukkulanten, no 8, 1961 staat een fraaie afbeelding van *Lophophora williamsii*, vervaardigd door H. Cordes.

Het geslacht *Frailea*, Britton et Rose, schrijft H. Krainz, werd naar de Spaanse kweker Manuel Fraile uit Salamanca genoemd, die toen de cactusverzameling in Washington, U.S.A., verzorgde. *Frailea asterioides* Werd. (syn. *Frailea castanea* Backbg is wel een van de mooiste vertegenwoordiger van dit geslacht. *Frailea*'s worden het beste gekweekt in een voedzame grond, met een goede drainage. Ze staat graag een beetje in de schaduw en op een warm plaatsje. Geënte planten verliezen door een te snelle groei hun dwergachtig karakter.

Werner Rauh beschrijft *Duvalia andreaeana* Rauh als een nieuwe soort, welke gevonden werd in de nabijheid van Mombasa-Road, tussen Mombasa en Voi. Deze plant werd genoemd naar de heer

Andrea, die met de heer Rauh de tocht naar Kenya en Tanganyika maakte. Een 6-tal foto's illustreren het artikel.

Ritter geeft een uitvoerige beschrijving van een nieuwe *Trixanthocereus cullmannianus* Ritter spec. nov. met twee fraaie afbeeldingen van de plant. Ze werd door Fr. Ritter in 1957 gevonden en draagt het nummer FR 1065. De plant werd benoemd naar de heer dr. Willy Cullmann, die zich zeer verdienstelijk heeft gemaakt met de cultuur en studie van dit geslacht.

Franz Lang vertelt over een goede hulp bij het enten. Hij heeft een stuk hardbord genomen van 7 x 7 cm en dit aan de vier zijden in het midden ingezaagd. Bij het enten zet hij de pot op het plankje, een elastiekje wordt en onder gelegd en vervolgens over het entstuk getrokken, waardoor voorkomen wordt dat het elastiekje op het meest ongewenste moment wegspringt, wat bij het enten met een elastiekje nogal eens voorkomt.